

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 iunie 2021, declarat de inculpatul

Gaidarlî Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare:
instanța de fond: 05.09.2020 - 23.10.2020,
instanța de apel: 17.11.2020 - 15.06.2021,
instanța de recurs: 19.08.2021 - 13.10.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 23 octombrie 2020, Gaidarlî Nicolai a fost achitat pe art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, din motiv că **în acțiunile lui nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.**

2. Instanța de fond a constatat că, Gaidarlî N., a fost învinuit de faptul că, la 09 iulie 2020, în jurul orei 21³⁰, aflându-se la marginea s. Mirnoe, r-nul Taraclia, cu scopul trecerii ilegale a frontierei R. Moldova, încălcând prevederile art. 13 alin. (1) al Legii privind frontiera RM nr. 215 din 04.11.2011, care prevede că, „persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din R. Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile și alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din R. Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, intenționat și ilegal s-a îndreptat cu scopul de a trece frontiera R. Moldova cu Ucraina, în apropierea semnului 0759, în direcția din s. Mirnoe, r. Taraclia în s. Tabaki, Ucraina, dar nu a reușit să-și ducă intenția până la capăt, din motive care nu depind de voința sa,

deoarece pe terenul indicat, linie de frontieră, a fost stopat de colaboratorii PTC Vulcănești a Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră a RM, care au curmat acțiunile ilegale ale acestuia.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, ca tentativa de trecere a frontierei de stat a R. Moldova prin sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

Instanța a statuat că ***vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu este dovedită.***

În ședința de judecată inculpatul a declarat că, pe motiv de rețea rea, el se afla în apropierea zonei de grăniceri, la distanța de 200 metri, își suna soția, dar în acea seară nu avea intenția de a se întoarce înapoi.

Argumentele procurorului precum că, inculpatul se află în căsătoria cu cetățeanca Ucrainei, soția și copii locuiesc pe teritoriul Ucrainei, nu demonstrează intenția directă a inculpatului și contravine declarațiilor acestuia, că nu avea intenția în acea seară să se întoarcă înapoi în Ucraina.

Mai mult, locul comiterii infracțiunii este ***semnul obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii*** de trecere ilegală a frontierei.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul se afla la distanța de 15 metri de la linia de ocrotire a frontierei de stat, fapt care nu este încălcarea regulilor de trecerea a frontierei și ***acțiunile inculpatului nu pot fi calificate ca tentativă*** de trecerea a frontierei R. Moldova, comisă în afară de controlului grănicerilor.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, ***vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii*** a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În cadrul procesului de judecată, partea acuzării nu a prezentat nicio dovadă a vinovăției inculpatului ***în comiterea infracțiunii imputate.***

Nu au fost dobândite probe convingătoare și incontestabile, care ar demonstra că ***în acțiunile inculpatului s-ar conține elementele constitutive ale infracțiunii*** prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, și nici a tentativei de comitere a infracțiunii respective.

Prin urmare, Gaidarlî N. nu a avut intenția de tentativă a trecerii frontierei R. Moldova, în afară de controlului de grăniceri, și urmează să fie achitat, deoarece ***în acțiunile lui nu este stabilită existența faptei infracțiunii*** prevăzute de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal.

2. Procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gaidarlî N. să fie condamnat în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei.

Apelantul a invocat că, în acțiunile lui Gaidarlî N. sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, deoarece a urmărit scopul de trecerea ilegală a frontierei de stat a R. Moldova ca să pătrundă ilegal în teritoriul Ucrainei, însă nu și-a dus intențiile până la sfârșit din motive independente de voința sa, fiind curmate de colaboratorii Poliției de Frontieră.

Este evident motivul lui Gaidarlî N. de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova - ca să meargă înapoi la familia sa. Cu toate acestea, inculpatul urmărind scopul de a trece ilegal frontiera de stat și-a profitat de condițiile meteo, deoarece s-a lăsat seara, fiind în același timp neobservat (astfel conform Informației prezentată de Politia de

Frontieră pe f.d. 8 Gaidarlî N. a intrat în R. Moldova din Ucraina peste PTF "Mirnoe-Tabaki Auto" în calitate de pieton la 09.07.2020 la ora 20³⁹, iar acțiunile lui ilegale au fost curmate de colaboratorii Poliției de Frontieră de stat aproximativ peste o oră - în jurul orelor 21³⁰ aceeași zi).

Astfel, prima instanță a examinat unilateral prezenta cauză penală, luând ca bază exclusiv declarațiile inculpatului, ignorând probele prezentate de partea acuzării, inclusiv și declarațiile martorilor. Urmează de a atenționa asupra faptului că declarațiile martorilor nu au fost reflectate în totalitate în sentința.

La fel, prima instanță nu a apreciat obiectiv declarațiile inculpatului, care în situația respectivă, în scop de a se eschiva de răspunderea penală pentru faptele comise, fiind predispus să prezinte diferite versiuni în favoarea sa, tăinuind în intenția sa reală infracțională. De asemenea, nu s-a ținut cont ceea ce inculpatul urmărind scopul de a se eschiva de răspunderea penală i-a propus colaboratorilor Poliției de Frontieră, 100 de dolari SUA, fapt pentru care în privința acestuia a fost inițiată cauza penală conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pentru coruperea activă.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul: declarațiilor martorilor.

Instanța de judecată în cadrul examinării judecătorești nu a constatat falsitatea în declarațiile martorilor părții de acuzare.

În afară de cele relatate mai sus, urmează de menționat că, prima instanță a dispus achitarea inculpatului pe motiv că, în acțiunile lui nu a fost constată fapta infracțională prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, întrucât conform materialelor cauzei fapta de comitere a infracțiunii a avut loc, de aceea urmează să fie vorba despre existența sau lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii în cauză, însă nu despre lipsa faptei infracționale.

În concluzie, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, fapt confirmat și demonstrat integral în cadrul examinării judecătorești prin probele anexate la materialele cauzei.

4. Potrivit deciziei Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 iunie 2021, apelul a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gaidarlî Nicolai a fost condamnat în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 lei.

Instanța de apel a constatat că, la 09 iulie 2020, în jurul orei 21³⁰, Gaidarlî N. aflându-se la marginea s. Mirnoe, r. Taraclia, cu scopul trecerii ilegale a frontierei R. Moldova, încălcând prevederile art. 13 alin. (1) al Legii privind frontiera RM nr. 215 din 04.11.2011, care prevede că, „persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din R. Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile și alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din R. Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, intenționat și ilegal s-a îndreptat cu scopul de a trece frontiera R. Moldova cu Ucraina, în apropierea semnului 0759, în direcția din s. Mirnoe, r. Taraclia în s. Tabaki Ucraina, dar nu a reușit să-și ducă intenția până la capăt, din motive care nu depind de voința sa, deoarece pe terenul indicat, linie de frontieră, a fost stopat de colaboratorii PTC Vulcănești a Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră a R. Moldova, care au curmat acțiunile ilegale ale acestuia.

Prin urmare, acțiunile inculpatului necesită a fi încadrate în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, ca tentativa de trecere a frontierei de stat a R. Moldova prin sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

În corespundere cu prevederile art. 415 alin. (21) Cod de procedură penală, în instanța de apel au fost audiați inculpatul și martorii Sințov D., Harabadji D., Cîssa I., Gaidarlî T.

Instanța a reținut că, inculpatul a menționat că, i-a spus soției să aștepte lângă punctul de trecere Mirnoe - Tabaki și că, după ce va trece frontiera de stat o va telefona să plece acasă. După ce a intrat pe teritoriul RM a fost plasat 14 zile în carantină și a telefonat și a anunțat soția că a trecut, când a intrat pe teritoriul RM legătura era slabă și s-a dus la un loc mai înalt pentru a telefona soția să îi zică că este totul bine, după care trebuia să vină nepoții să-l ia. Când telefona și vorbea cu soția a auzit pe cineva că strigă să stea și s-a apropiat o persoană în uniformă și la întrebat ce caută, iar el a răspuns că oile. Nu a auzit când colaboratorii poliției de frontieră vorbeau cu soția sa și nu a auzit ca soția sa să le zică că el dorea să se întoarcă în Ucraina. Nu avea nici un fel de restricții de a se întoarce în Ucraina.

Martorul Sințov D. a declarat că, când l-a văzut pe Gaidarlî N. s-a prezentat și l-a întrebat ce caută acolo, iar acesta a răspuns că caută oile și i s-a comunicat că nu are voie să se afle acolo așa cum, era la aproximativ 10 m de frontieră. Astfel, Gaidarlî N. a fost reținut pe 03 ore pentru clarificarea situației, de la locul reținerii și până la punctul de trecere a frontierei de stat erau aproximativ 150 m. Iar, Gaidarlî N. a trecut de punctul de trecere a frontierei de stat, peste sat, iar martorul a indicat că ei cunosc ciobanul din sat și era straniu de ce căuta atunci Gaidarlî N. oile, căci era câmp și pe acolo oile nu mergeau. După convorbirea cu Gaidarlî N. a înțeles că acesta l-a văzut pe martorul dat și s-a ascuns, după care Harabadji D. l-a prins. Gaidarlî N. i-a spus că locuiește în Moldova în s. Cazaclia, iar soția lui locuiește în Odessa și în momentul reținerii vorbea cu soția la telefon, iar acesta a luat telefonul și a întrebat-o unde locuiește, iar ultima i-a comunicat că în Odessa și că au împreună copii și că soțul ei a plecat în RM la mama sa. Astfel, i-a fost comunicat acesteia că, soțul ei a fost reținut așa cum, a vrut să treacă ilegal frontiera de stat și fiind verificat s-a stabilit că cu câteva ore înainte de reținere intrase pe teritoriul RM și a fost plasat în carantină. Și, putea să părăsească teritoriul țării după expirarea perioadei de carantină, dar din câte cunoaște, ultimul a fost deportat pentru că depășise perioada de ședere pe teritoriul Ucrainei. Când a fost reținut Gaidarlî N. de către Harabadji D., a încercat să fugă și când i s-au solicitat actele a prezentat doar buletinul, dar permis de a se afla în zona în care a fost depistat, nu avea.

Martorul Harabadji D. a relatat că, în partea dreaptă a frontierei de stat a observat o persoană și i s-a spus să se oprească, căci mergea și vorbea la telefon. Astfel, s-a apropiat și l-a întrebat cu ce scop se află în zona de frontieră, iar acesta i-a răspuns că a pierdut oile și că le caută și i s-a solicitat un act de identitate și inițial a comunicat că nu are nici un act cu el, și i s-a spus să transmită persoanei cu care vorbește la telefon să-i aducă un act de identitate, după care Gaidarlî N. a prezentat buletinul de identitate. Apoi i s-a comunicat că trebuie să-l urmeze pentru clarificarea situației, iar Gaidarlî N. a indicat că nu are timp că caută oile și se îndepărta cu câte un pas de la frontiera de stat. La fel, a indicat că sunt semne prin care se înștiințează persoanele unde este zona de frontieră de stat și că este interzis. Totodată, a menționat că, când Gaidarlî N. a încercat să fugă, l-a apucat de mână și au căzut ambii, la acel moment Sințov D. nu era când Gaidarlî N. a încercat să fugă spre RM. Ultimul i-a comunicat că se întunecă și caută

oile și îl reține și nu va găsi oile, la el acesta avea doar buletinul de identitate, careva permis de a se afla în zona de frontieră, nu deținea. A dedus că Gaidarlî N. venea din sat, că din altă parte nu avea de unde veni, de la punctul de trecere "Mirnoe" se poate de mers de-a lungul frontierei, fiind verificat în baza de date s-a stabilit că a intrat în țară la 20³⁰. La momentul depistării, Gaidarlî N. se afla la 10-15 m de la frontiera de stat.

Martorul Cîssa I. a declarat că, când s-au apropiat de Gaidarlî N. colaboratorii de tură, acesta le-a spus că a pierdut oile și că le caută lângă linia de trecere a frontierei de stat, dar când l-au observat el vorbea la telefon. Acestuia i s-a solicitat să prezinte actele de identitate, și a avut loc un conflict între ei așa cum, Gaidarlî N. a încercat să se eschiveze de la locul faptei. Apoi i-a sunat telefonul ultimului, era soția acestuia, care a indicat că, locuiește în Odessa și de la aceasta a aflat că el trebuia să se întoarcă în aceea zi în Ucraina. Astfel, martorul a indicat că a discutat cu soția lui Gaidarlî N. și i-a comunicat că acesta a dorit să traverseze frontiera, iar ultima i-a spus că au împreună patru copii și cum era să procedeze el dacă era în locul lui Gaidarlî N. La fel, a menționat că, ultimul le-a comunicat că, căuta oile, dar la 20¹⁰ a trecut frontiera de stat a Ucrainei în RM. Iar, în timpul documentării cazului a sunat soția lui Gaidarlî N. și i-a fost comunicat că nimic rău nu s-a întâmplat și încă odată a încercat să afle de la aceasta dacă el dorea să treacă înapoi în Ucraina și ea a spus că au patru copii și locuiesc în Ucraina, iar în RM stă periodic la mama sa, dar ultimul are interdicție și nu poate merge direct în Ucraina. Mai mult ca atât, a menționat că, când a luat legătura cu colegii săi din Ucraina, a aflat că Gaidarlî N. avea interdicție de a intra în țară, deoarece a depășit termenul de ședere în Ucraina. La fel, a telefonat și la mama lui Gaidarlî N., care i-a comunicat că fiul ei vine pe câteva zile și apoi pleacă înapoi în Ucraina și apoi a sunat fiica lui Gaidarlî N. și a întrebat dacă se poate să-l i-a pe tatăl ei, că va veni soțul ei după dânsul. Astfel, a doua zi când au venit după Gaidarlî N. li s-a comunicat că acesta va trebui să se prezinte la organul de urmărire penală așa cum, materialele cazului vor fi transmise mai departe. Și, când au ajuns la poartă, Gaidarlî N. i-a spus că poate este posibilitatea de a rupe actele întocmite în privința lui, iar în schimb el îi va da suma de 100 dolari SUA. La poartă era o mașină cu două persoane necunoscute cu care Gaidarlî N. s-a salutat și a urcat în mașină să plece, dar înainte de asta s-au înțeles ca a doua zi să sune. Iar, când a intrat pe teritoriul frontierei le-a comunicat colegilor săi despre ce i-a propus Gaidarlî N., dar a fost anunțat și CNA. Când a fost depistat inculpatul, a menționat că, se afla la aproximativ 20 m de frontiera de stat, până la acest caz, s-a stabilit că, Gaidarlî N. trecea foarte des frontiera de stat, iar în aceea zi a fost plasat în carantină pentru o perioadă de 14 zile. A înțeles că Gaidarlî N. trebuia să se întoarcă în aceea zi în Ucraina, colegii săi din Ucraina i-au spus că soția acestuia era în apropiere de Tabaki cu mașina și îl aștepta.

În asemenea circumstanțe, nu se poate trece cu vederea faptul că, potrivit informației de la Poliția de Frontieră a R. Moldova privind traversările frontierei de stat de către Gaidarlî N., rezultă și faptul că, inculpatul a intrat în R. Moldova din Ucraina prin PTF "Mirnoe - Tabaki Auto" în calitate de pieton la 09.07.2020, ora 20³⁹. Și, din copia pașaportului pe numele lui Gaidarlî N. se desprinde că, la 09.07.2020, acesta a intrat în R. Moldova, prin punctul de trecere "Tabaki Auto"00.

De asemenea, în instanța de judecată dând declarații, acesta a comunicat că, intrând pe teritoriul R. Moldova, a fost plasat în carantină pe o perioadă de 14 zile, iar soția acestuia și copiii îl așteptau în Ucraina. Și, chiar dacă instanța de fond conchide că, nu a fost demonstrat că, Gaidarlî N. avea scopul de a trece ilegal frontiera de stat, materialele cauzei denotă contrariul, acesta nu a putut confirma temeinicia acțiunilor și

versiunilor sale. Așa cum, fiind depistat în zona de frontieră nu a prezentat acte, care i-ar da dreptul de a se afla în acea zonă așa cum, potrivit art. 6 al Legii nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a R. Moldova ”(3) Fișia de protecție a frontierei de stat se stabilește de la frontiera de stat în interior și are o lățime de 15 metri. În apele de frontieră sau în locurile din imediata apropiere a acestora, în zonele forestiere, precum și acolo unde terenurile sînt mlăștinoase sau supuse erodărilor și alunecărilor de teren, fișia de protecție a frontierei de stat poate fi stabilită de o lățime mai mare. Fișia de protecție a frontierei de stat este proprietate a statului și se acordă în folosință Poliției de Frontieră, pe un termen nelimitat, în conformitate cu legislația în vigoare. Fișia de protecție a frontierei de stat se determină și se marchează de către Poliția de Frontieră. Pe fișia de protecție a frontierei de stat, Poliția de Frontieră are dreptul să instaleze mijloace tehnice de supraveghere a frontierei”.

Iar, în speță, Gaidarlî N. a fost depistat în porțiunea de teritoriu a zonei de frontieră situat în s. Mirnoe, r-nul Taraclia, chiar dacă acesta nu este locuitor permanent al localității menționate, conform reședinței acesta este locuitorul s. Copceac, r-nul Ceadâr - Lunga, UTA Găgăuzia, și pentru aflarea acestuia în locul unde a fost depistat și reținut, în apropierea semnului de frontieră nr. 0759/02, urma să dispună de permis eliberat de Poliția de Frontieră conform cerințelor art. 30 din Legea nr. 215 din 04.11.2011.

La art. 30 din Legea nr. 215 din 04.11.2011 este stipulat că ”(1) pentru autorizarea accesului în zona de frontieră, persoanele urmează să dispună de permis eliberat de Poliția de Frontieră, însoțit de un act de identitate. Permisul nu este necesar pentru: a) persoanele care locuiesc permanent în zona de frontieră sau în localitățile ale căror hotare se află în acea zonă; b) persoanele care călătoresc pe drumurile ce traversează zona de frontieră; c) angajații autorităților publice centrale și locale care activează în zona de frontieră. (11) În fișia de protecție a frontierei de stat și pe culoarul de frontieră, pentru persoanele care locuiesc permanent în zona de frontieră sau în localitățile ale căror hotare se află în acea zonă, accesul este permis în baza documentelor de identitate valabile și a informării prealabile (telefonice, verbale sau electronice) a subdiviziunii Poliției de Frontieră. (2) Poliția de Frontieră eliberează permise permanente și temporare. Permisul permanent se eliberează pe un termen de cel puțin un an pentru persoanele care activează permanent, precum și pentru persoanele care dispun de imobile în zona de frontieră, însă nu dispun de viză de reședință în acel loc. Permisul temporar se eliberează, pe o perioadă de pînă la un an, persoanelor care solicită acces în zona de frontieră. (3) Poliția de Frontieră are dreptul să refuze eliberarea permisului: a) dacă au fost introduse măsuri de intensificare a supravegherii frontierei; b) în caz de situații excepționale apărute în zona de frontieră; c) dacă persoana are antecedente penale nestinse ori a încălcat anterior regimul frontierei de stat sau regimul zonei de frontieră. (4) Condițiile și procedura de anulare și de retragere a permiselor de acces în zona de frontieră se stabilesc de șeful Departamentului Poliției de Frontieră”.

Ceea ce reiese și din Regulile specifice ale regimului zonei de frontieră, care se regăsesc în anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 297 din 11.05.2017 pentru implementarea Legii nr. 215 din 04.11.2011. Iar, faptul că, că Gaidarlî N. se afla anume în zona de frontieră se confirmă și prin panourile cu inscripții informative ”Stop! Zonă de frontieră!”, ceea ce au declarat și martorii audiați - colaboratorii Poliției de Frontieră - Harabadji D. și Sintov D.

Mai mult ca atât, inculpatul nu neagă faptul că, se afla în zona de frontieră, doar că inițial a declarat colaboratorilor Poliției de Frontieră de Stat că a pierdut oile, apoi că

după ce a intrat pe teritoriul R. Moldova avea nevoi personale și de aceea se afla în acea zonă, iar apoi a indicat că trebuia să-și telefoneze soția și s-a ridicat într-un loc mai înalt că nu-i prindea telefonul. Deci, versiunile inculpatului diferă și nu se confirmă temeinicia acestora așa cum, acesta se afla la o distanță de 20 m de la frontiera de stat și, SPF Vulcănești, flancul stâng, s/f 0759/02, direcția "Mirnoe - Tabaki" de către patrula M, în componența: inspector Sințov, agent - șef adjunct Harabadj a fost depistat Gaidarlî N., care le-a spus că caută ovine, îmbrăcat în haine decente. Ulterior, s-a stabilit că acesta are familie, soție și patru copii în or. Odessa, Ucraina, fiind bănuit că ar fi intenționat să traverseze ilegal FS din RM în UA. Iar, din procesul-verbal privind actele de constatare (pentru acțiuni de constatare) din 09 iulie 2020, se desprinde că, la data de 09.07.2020, aproximativ la ora 21:00, în direcția Mirnoe (RM) - Tabaki (Ucraina) la 20 m de la frontieră, pentru tentativa de trecere ilegală a frontierei de stat a fost reținut Gaidarlî N.. Ulterior, Gaidarlî N. a explicat faptul că, s-a îndreptat pe drum în deal și a telefonat la soția sa. La fel, indicând că nu a cunoscut că nu are dreptul de a se apropia la o distanță de 200-250 m de linia de frontieră, și nici faptul că a fost reținut la o distanță de 20 m, tot a menționat că nu cunoaște. Totodată, a indicat că, inițial a spus că a pierdut oile, deoarece s-a speriat, acesta indicând și faptul că, fără avocat nu vrea să mai dea careva declarații. Însă, din schema întocmită la fața locului se vede că, acesta se afla în zonă de frontieră și că există în acel loc panouri de informare în acest sens. Și acesta la data de 09.07.2020, ora 20:39 intrând pe teritoriul R. Moldova și știind că în Ucraina îl așteaptă soția și cei patru copii, fiind plasat în carantină pentru 14 zile, cunoștea că nu se poate întoarce înapoi, a întreprins acțiuni care denotă tentativa de a trece ilegal frontiera de stat, însă fiind depistat de colaboratorii Poliției Frontiere de Stat, a încercat să-și justifice acțiunile prin invocarea diverselor versiuni, care nu se confirmă prin nimic. Așa cum, dacă avea necesități personale, putea găsi un loc retras, dar nu la o așa distanță atât de mare de punctul de trecere a frontierei de stat, iar versiunea că nu-i prindea telefonul și că s-a deplasat spre un loc mai înalt să telefoneze, la fel, nu este întemeiată. Deoarece, locul în care Gaidarlî N. a fost depistat, era în direcția Mirnoe (RM) - Tabaki (Ucraina) la 20 m de la frontieră, astfel, inculpatul nu a putut explica de ce a luat-o în altă parte, în apropierea hotarelor.

Totodată, nu se poate trece cu vederea nici faptul că, când a fost stopat Gaidarlî N. a încercat să fugă și fiind întrebat de ce se află în acea zonă, inițial a declarat că a pierdut oile și le caută, nu a menționat că vrea să sune, această versiune apare ulterior.

Iar, instanța de fond a oferit credibilitatea poziției inculpatului, chiar dacă versiunile acestuia referitor la cauza aflării sale în zona de frontieră diferă, și sunt în contradicție cu materialele cauzei și declarațiile martorilor. Așa cum, fiind audiați martorii Harabadji D. și Sințov D., aceștia au comunicat că, în acea zi Sințov D. mergea înaintea lui Harabadji D, la o distanță de aproximativ 20 m, și la un moment dat Harabadji D. a văzut o persoană care se ascundea după copaci, care văzând că, Sințov D. nu l-a observat a început cu pași rapizi să se deplaseze către frontiera dintre R. Moldova și Ucraina și au fost întreprinse măsuri de reținere a făptuitorului, deoarece acesta avea scopul de a traversa ilegal frontiera de stat. Acesta aflându-se la o distanță de 20 m de frontiera de stat, în apropierea semnului 0759, și care la solicitarea inițială a colaboratorului Poliției de Frontieră de a se opri, nu reacționa, dar în final s-a oprit. Și, în acest timp s-a apropiat și Sințov D., care s-a prezentat și i-a solicitat actele pentru a-i stabili identitatea, cât și cele ce îi dau dreptul de a se afla în zona de frontieră. Și, Gaidarlî N. a prezentat buletinul de identitate și i s-a comunicat acestuia ca să-i urmeze la punctul

de control pentru a fi stabilite toate circumstanțele necesare în legătură cu aflarea acestuia în apropierea frontierei de stat, și acesta a încercat să fugă, dar a fost reținut. La fel, a fost indicat că, inițial Gaidarlî N. a comunicat că a pierdut oile, pe care le păștea în acea regiune și de aceea se afla în apropierea frontierei de stat, căuta oile, însă stână în apropiere nu este. Cu atât mai mult că, acesta nu era îmbrăcat ca o persoană care păște oile și nici nu venea de la acesta miros de oi. De asemenea, au menționat că, la locul faptei Gaidarlî N. vorbea la telefon cu soția sa, care se afla în Ucraina și îl aștepta, tot din convorbire a înțeles că în Ucraina acesta are patru copii. Totodată, a fost comunicat faptul că, Sințov D. a discutat la telefon cu soția lui Gaidarlî N., și aceasta a menționat că este cetățeanca Ucrainei și că locuiește în or. Odessa și că își așteaptă soțul în Ucraina. La fel, a fost indicat că, scopul lui Gaidarlî N. a fost trecerea ilegală a frontierei de stat așa cum, fiind verificată intrarea și ieșirea din țară a acestuia, s-a stabilit că, la 09.07.2020 ora 20³⁰ inculpatul a intrat în RM și avea interdicția de a intra în Ucraina așa cum, a încălcat termenii de aflare pe teritoriul Ucrainei.

Ori, materialele dosarului denotă faptul că, Gaidarlî N. a avut intenția de a trece ilegal a frontiera de stat așa cum, din declarațiile inculpatului și a soției acestuia rezultă că, ei nu se așteptau ca să fie plasat în carantină pe o perioadă de 14 zile, iar soția îl aștepta în Ucraina să se întoarcă, dar prin plasarea în carantină i se interzicea ca pe perioada de 14 zile să părăsească teritoriul R. Moldova. Mai mult ca atât, colaboratorii Poliției Frontieră de Stat, cu acordul lui Gaidarlî N. au discutat cu soția acestuia și ea le-a spus să-l lase în pace și i-a întrebat cum ei ar fi acționat știind că în Ucraina îl așteaptă soția și patru copii. Și, chiar dacă soția lui Gaidarlî N. în instanța de apel a menționat că, ea nu a spus polițiștilor, ce ei ar face știind că în Ucraina îl așteaptă soția și patru copii, această versiune este combătută prin faptul că într-adevăr inculpatul are patru copii și colaboratorii Poliției Frontieră de Stat nu aveau de unde cunoaște această informație, dacă nu li se comunica, dar ei chiar de la început au declarat circumstanțele date. Mai mult ca atât, aceștia au dat declarații și la urmărirea penală, dar și în instanța de judecată, în instanța de fond și apel dând declarații sub jurământ, iar cele relatate inițial nu diferă de declarațiile date în cursul examinării cauzei, ci coroborează și se completează reciproc. Pe când versiunile inculpatului diferă de la etapă la etapă, când a fost depistat și reținut a declarat că caută oile, ulterior a menționat că dorea să telefoneze și fiind întrebat de ce a invocat inițial că caută oile, a menționat că s-a speriat.

Mai mult ca atât, în cursul urmăririi penale, Gaidarlî N. nu a dorit să dea declarații, iar în instanța de fond declară că, s-a pornit pentru necesitățile fiziologice ce le avea și acolo prindea rău telefonul și căuta unde prinde telefonul pentru a-și telefona soția și să-i comunice cele stabilite. Aceasta era aproximativ la ora 20⁰⁰, dar a fost reținut la ora 20³⁰, și la acel moment el discuta cu soția sa și aceasta auzea tot. Menționând că și-a telefonat soția să nu îl aștepte înapoi, deoarece a fost plasat în carantină pe o perioadă de 14 zile și când i-au spus colaboratorii poliției de frontieră că a încălcat și că va achita amendă, el a spus că caută oile, da nu știe de ce așa a zis. Iar, apoi le-a comunicat că s-a ridicat în acea porțiune de teritoriu pentru a telefona, a indicat că l-au întâmpinat nepoții și aceștia au auzit cum de la el a fost solicitată suma de 100 dolari SUA. Totodată, a indicat că, el nu are interdicția de a intra în Ucraina, mereu se află câte trei luni în Ucraina și trei luni în R. Moldova, căsătoria este înregistrată oficial de la 26.08.2009, în R. Moldova a indicat că lucrează în calitate de cioban, dar în Ucraina lucrează soția. Totodată, a indicat că i s-a solicitat suma de 100 dolari SUA, și nu va fi nimic și crezând că trebuie de achitat vre-o amendă a adus banii, iar ei au scris plângere. În acea seară, a

indicat că nu avea scopul de a se întoarce în Ucraina, ba mai mult nici situația nu-i permitea să se întoarcă înapoi în acea zi.

Astfel, prin toate acestea se demonstrează intenția lui Gaidarlî N. de a trece ilegal a frontiera de stat, soția l-a adus până la punctul vamal din Ucraina și îl aștepta, inculpatul având intenția de a se întoarce în Ucraina, până a fi plasat în carantină, dar fiindu-i interzisă părăsirea teritoriul R. Moldova pe un termen de 14 zile, nu putea să se întoarcă în Ucraina decât prin traversarea ilegală a frontierei de stat. Iar, scopul trecerii ilegale a frontierei de stat se confirmă prin faptul că, a fost depistat la 20 m de hotarele țării, iar versiunile invocate de inculpat nu conciliază cu circumstanțele stabilite de colaboratorii poliției de frontieră, cu atât mai mult că, inculpatul s-a îndepărtat cu mult de punctul vamal, nefiind motivată în nici un mod aflarea acestuia în locul în care a fost depistat și reținut, și anume: în apropierea semnului 0759, în direcția din s. Mirnoe, r-nul Taraclia în s. Tabaki, Ucraina.

Deci, din acțiunile inculpatului, rezultă că, acesta avea scopul de a traversa ilegal frontiera de stat, Gaidarlî N. văzând că, Sințov D. nu l-a observat, a început cu pași rapizi să se deplaseze către frontiera dintre R. Moldova și Ucraina, ascunzându-se pe după copaci, ceea ce se desprinde din declarațiile lui Harabadji D. Astfel, inculpatul nu a reușit să-și ducă intenția până la capăt, din motive care nu depind de voința sa, deoarece pe terenul indicat, zonă de frontieră, a fost stopat de colaboratorii PTC Vulcănești a Direcției Regionale Sud a Poliției de Frontieră a RM, care au curmat acțiunile ilegale ale acestuia. Și, luându-se explicații de la Gaidarlî N., acesta a invocat diverse temeuri pentru a-și justifica acțiunile, și care sunt tratate ca o tactică de apărare, ceea ce este un drept a inculpatului.

Mai mult ca atât, faptul că, soția îl aștepta la hotarele cu Ucraina și aștepta să-l telefoneze să vadă aceasta că e tot normal, convorbirile soției lui Gaidarlî N. cu colaboratorii Poliției de Frontieră a RM, locul în care a fost depistat, care era prea departe de punctul vamal, pentru a telefona sau pentru necesității fiziologice nu era nevoie de a se deplasa mai mult de 300 m, versiunile acestuia nefiind probate. La fel, declarațiile colaboratorilor Poliției de Frontieră a RM, procesul - verbal de cercetare la fața locului, cât și schema întocmită, declarațiile soției inculpatului care a menționat că îl aștepta la hotare, că au patru copii, și întrebarea către polițiști din partea acesteia că ce ar face ei dacă ar ști că sunt așteptați de patru copii, toate acestea demonstrează faptul că, de către partea acuzării a fost probată intenția lui Gaidarlî N. de a trece ilegal a frontiera de stat. Iar, faptul că, soția lui Gaidarlî N. neagă că ar fi dus careva convorbiri cu polițiștii, se combate prin faptul că, aceasta a confirmat că au patru copii și dacă nu li se spunea polițiștilor, aceștia nu aveau de unde ști câți copii ei cresc, ea a comunicat circumstanțele date prin telefon, iar toate versiunile se invocă cu scopul evitării răspunderii pentru faptele comise.

De asemenea, nu s-a putut trece cu vederea faptul că, Gaidarlî N. la 09.07.2020 i-a propus lui Cîssa I. suma de 100 dolari SUA pentru ca acesta să nu documenteze cazul de tentativă a traversării ilegale a frontierei de stat. Astfel, la 19 10.07.2020 despre faptul că, Gaidarlî N. i-a propus mită, a înștiințat organele competente, care l-au reținut pe acesta când preda banii. Deci, inculpatul a încercat prin diverse metode să evite răspunderea penală, însă pe acest fapt a fost pornită o cauză penală, fapt ce rezultă din ordonanța din 10.07.2020, de începere a urmăririi penale, prin care a fost dispusă începerea urmăririi penale în privința lui Gaidarlî N. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal. Iar, careva date că, ar fi fost contestat acest act nu sunt,

chiar dacă inculpatul a invocat că, l-au întâmpinat nepoții și aceștia au auzit cum de la el a fost solicitată suma de 100 dolari SUA. Gaidarlî N. indicând că i s-a solicitat suma de 100 dolari SUA, și dacă îi va transmite nu va fi nimic și crezând că trebuie de achitat vre-o amendă a adus banii, iar ei au scris plângere. În acea seară, a indicat că nu avea scopul de a se întoarce în Ucraina, ba mai mult nici situația nu-i permitea să se întoarcă înapoi în acea zi. Versiunea a inculpatului, care la fel nu se confirmă prin nimic, dar care încă odată denotă intenția acestuia de a traversa frontiera de stat ilegal și fiind depistat încerca să evie răspunderea penală.

Astfel, prima instanță greșit a conchis necesitatea achitării lui Gaidarlî N. în legătură cu faptul că în acțiunile lui nu a fost constatată fapta infracțională, însă fapta a avut loc și se confirmă prin probele existente la dosar că, a fost săvârșită de Gaidarlî N. Și, așa cum, fapta a avut loc, și materialele dosarului demonstrează că, a fost săvârșită de inculpat, instanța urma să pună accent și pe faptul că, Gaidarlî N. și-a schimbat alternativ justificarea aflării sale fără permis de acces în zona de frontieră, inițial invocând că a pierdut oile și le căută, ba că s-a dus în acel loc pentru că avea nevoi fiziologice, ba că acolo conexiunea mobilă e mai bună și s-a dus să-și telefoneze soția, care se afla în Ucraina. Cu atât mai mult că, atunci când inculpatul a fost dus la punctul de trecere a frontierei de stat în s. Mirnoe de către colaboratorii Poliției de Frontieră, aceștia din urmă fără nici o problemă au luat legătura prin intermediul telefonului mobil, cu soția lui Gaidarlî N.. Circumstanță, care denotă că nu a fost motivată îndepărtarea de la punctul de trecere a frontierei de stat pentru a vorbi inculpatul cu soția sa.

Totodată, nu se poate trece cu vederea faptul că, Gaidarlî N. se ascundea după copaci în momentul depistării acestuia, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorului Harabadji D., comportamentul inculpatul trezind îndoieli referitor la versiunile de aflare a acestuia în locul depistării și reținerii. Ba mai mult ca atât, în cursul convorbirilor cu soția lui Gaidarlî N., ultima le-a comunicat colaboratorilor Poliției de Frontieră că îl aștepta pe soțul său să se întoarcă acasă în or. Odessa. Iar, Gaidarlî N. nu are nici viza de reședință în Ucraina, dar nici cetățenia acestui stat, iar locul unde a fost depistat inculpatul era la vreo 400 m de la drumul central, fiind în zona de frontieră.

Prin urmare, este evident motivul lui Gaidarlî N. de a trece ilegal frontiera de stat a R. Moldova, ca să ajungă înapoi la familia sa, și inculpatul întru realizarea scopului său a încercat să întreprindă măsuri pentru a se întoarce la soție și copii. Iar, instanța de fond la examinarea cauzei penale ține cont doar de declarațiile inculpatului, fără a pune accent pe faptul că, inculpatul a prezentat diferite versiuni cu scopul de a evita răspunderea penală pentru faptele comise, tăinuind intenția sa reală infracțională. Totodată, la emiterea sentinței contestate nu s-a ținut cont de faptul că, Gaidarlî N. urmând scopul de a se eschiva de răspunderea penală, lea propus colaboratorilor Poliției de Frontieră de Stat, suma de 100 dolari SUA, fapt pentru care în privința lui a fost pornită cauza penală pe art. 325 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de fond la conchiderea necesității achitării lui Gaidarlî N., eronat și-a formulat concluziile, acestea fiind în contradicție cu materialele cauzei, fapt ce denotă temeinicia argumentelor apelului, invocate și în acest sens.

Ori, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă, s-a demonstrat faptul că Gaidarlî N. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, ce denotă că instanța de fond eronat l-a achitat de săvârșirea acestor fapte.

5. Inculpatul Gaidarlî Nicolai a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de achitare.

Recurentul a invocat că, argumentul acuzatorului de stat precum că, inculpatul ar fi avut intenția de a trece frontiera de stat a R. Moldova în direcția Ucrainei se bazează pe presupuneri și pe faptul că ultimul s-ar fi aflat în zonă restricționată.

În cadrul ședințelor de judecată, el a explicat de ce a ajuns în zona restricționată - datorită faptului că la punctul de control al s. Mirnoy, prin care la 09.07.2020, a ajuns în modul legal pe teritoriul R. Moldova, rețeaua la telefonul mobil era slabă, motiv pentru care a urcat pe un deal, lângă punctul de control menționat pentru a-și telefona soția, care a rămas acasă, în Ucraina, ca să o informeze că a trecut în siguranță de graniță, și să revină în aceeași seară intenție nu au avut.

La diferite faze ale procesului penal a înaintat diferite versiuni în apărarea sa, deoarece inițial nu știa cum să se apere în situația creată.

Soția, care a fost audiată în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a confirmat pe deplin că soțul nu a avut nevoie și intenția de a se întoarce în Ucraina la 09.07.2020. Totodată, în pașaportul soțului este mențiunea că interdicția de intrare în Ucraina a fost anulată la 06.08.2019 și nu avea nicio restricție de intrare în țara vecină.

Partea acuzării, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar demonstra faptul că inculpatul ar fi săvârșit acțiuni, vizând încercarea de trecere a frontierei de stat a R. Moldova, în afara controlului vamal și, în general, că ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 362 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 CPP RM*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu este indicat concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, corect casând o sentință în a cărei descriptiv sunt indicate mai multe temeuri de achitare a inculpatului, care se contrazic și se exclud reciproc, contrazicând și dispozitivul acesteia (*pct. 1., 2. din decizie*), rejudecând cauza conform regulilor generale, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, respectând, inclusiv, și prescripțiile din art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale martorilor Sințov D., Harabadji D., Cîssa I. și Gaidarlî T., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând clar și argumentat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, ca tentativă de trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Ori, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6§1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și

circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4 - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar urmează a fi declarate inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Gaidarlî Nicolai XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 iunie 2021, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico